

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13553

гр. София, 28.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. МАРИНОВА

като разгледа докладваното от НОРА ВЛ. МАРИНОВА Гражданско дело № 20231110123103 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Ищецът и ответникът са представили писмени доказателства, които са относими, допустими и необходими, поради което и следва да бъдат приети като доказателства по делото.

На ищеца следва да се дадат указания да посочи кои конкретни документи от личното му трудово досие, непредставени от ответника с отговора на исковата молба, иска да бъдат изискани от ответника и какви факти ще установява с тях.

Следва да се допусне събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на по един свидетел на всяка от страните за фактите, посочени от тях в доказателствените им искания, касаещи това доказателствено средство. По искането на ищеца за допускане до разпит на втори свидетел за същите факти съдът ще се произнесе след изслушване на допуснатия.

Следва да се допусне поисканата от ищеца СТЕ със задачи, посочени в исковата молба.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 140, ал. 3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с исковата молба и с отговора на исковата молба писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца в едноседмичен срок от съобщението с писмена молба да посочи кои конкретни документи от личното му трудово досие, непредставени от ответника с отговора на исковата молба, иска да бъдат изискани от ответника и какви факти ще установява с тях, като при неизпълнение на указанията в срок доказателственото му искане ще бъде оставено без уважение.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на по един свидетел на всяка от страните при режим на довеждане, както следва: на ищеца – за установяване на фактите, изложени в исковата молба, а на ответника – за установяване на факти и обстоятелства във връзка с доклади по Изпълнителния директор на „А. по повод възложени от него проверки за посочените периоди.

ОТЛАГА произнасянето по искането на ищеца за допускане на втори свидетел за същите факти след изслушване на допуснатия му свидетел, в случай че са налице предпоставките на чл. 159, ал. 2, изр. 2 ГПК.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-техническа експертиза със задачи, посочени в исковата молба при депозит в размер на 400 лв., първоначално платими от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Н. Н. Х., тел. ., който да бъде призован.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 16.05.2024г. от 11.20 часа, за когато да се призоват страните и вещото лице.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – препис от отговора на исковата молба и приложените към него доказателства.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО, както следва:

Предявен е иск с правно основание чл. 357, ал. 1 КТ за отмяна на наложеното на ищеца със заповед № . от 23.03.2023г., издадена от изпълнителния директор на „А. дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение”.

Ищецът Й. И. Д. твърди, че с ответника били обвързани от трудово правоотношение, възникнало въз основа на трудов договор № .г., по силата на която ищцата заемала длъжността „Експерт тръжни процедури, строителство“. Твърди, че със заповед № . от 23.03.2023г., издадена от изпълнителния директор на ответника „А. й е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение” за нарушение, свързано със запознаването на ищцата с регистриран документ в електронната система на ответника с рег. № .г. без съществуваща необходимост от запознаване със съдържанието му поради липса на резолюция на работодателя. Ищцата оспорва заповедта с доводи, че в заповедта липсва ясно описание на нарушението, на датата, на която е извършено, издаването й въз основа на документ, с който ищцата не е запозната преди издаване на заповедта, а именно Заповед № .г.; липса на мотивиране на заповедта съгласно изискванията на чл. 195, ал. 1 КТ; липса на яснота по отношение на нарушението, за което са й изискани обяснения, както и на предоставен разумен срок за даване на обяснения. Ищцата оспорва и да е извършила вмененото й нарушение на трудовата дисциплина, както и наложеното наказание да е съобразено с тежестта на нарушението. Счита, че издаването на заповедта е израз на

злоупотреба с право от страна на работодателя. Ищцата твърди, че за периода от 26.01.2022г. до м. август 2022г. е изпълнявала трудовите си функции при ответника на ръководител на отдел „Процедури, обществени поръчки и контрол на договорите“ към Дирекция „Правно обслужване и процедури“. От месец февруари 2022г. до месец септември 2022г. ищцата замествала служителката, натоварена с функции, свързани с изготвяне на протоколите от заседанията на Съвета на директорите на ответното дружество. В това си качество същата имала задължения да проследява деловодната система за документи резолирани „ЗА СД“ („за Съвет на директорите“, както и свързана към съответния документ предходна документация, тъй като в деня, предхождащ заседанието, ищцата е следвало да запознава председателя на СД с всички документи, които трябвало да се разглеждат на заседанието. Това налагало търсене на документи в деловодната система, понякога свързано с достъпване и на други документи, които не са резолирани „За СД“, с оглед преценка относимостта им към разглежданите въпроси. Ищцата замествала секретаря на СД и за периода от 10.03.2023г. до 13.03.2023г., като била вписана като заместник по нареждане на изпълнителния директор, която функция изисквала достъп до деловодната система „Акстър офис“, с която работел ответникът. Твърди, че посочената система позволявала ограничаване достъпа до определени документи на даден служител, но в случая за нея не било поставено такова ограничение, именно с цел същата да може да преценява относимост на документи към възложените ѝ задачи. Твърди, че такава била организацията на работодателя и оспорва да е извършил нарушение като е достъпила документ, до който сам работодателят ѝ е дал достъп. Ищцата посочва, че в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание липсва яснота относно вмененото нарушение, тъй като не е ясно какво е съдържанието на документ с рег. № .г., което се е отразило и на възможността ѝ да даде конкретни обяснения по реда на чл. 193, ал. 1 КТ, а оттам и на правото ѝ на защита. Отделно твърди, че не е запозната със съдържанието на Заповед № .г., посочена в заповедта за дисциплинарно наказване, на чието изпълнение също се позовава ответникът. Счита, че предоставеният ѝ срок за даване на обяснения от един ден не представлява разумен срок и е крайно недостатъчен, особено предвид, че ищцата не е запозната със съдържанието на документ с рег. № .г., респективно с обема информация, който стои зад него. Твърди, че в заповедта липсва дата на извършване на нарушението, което я поставя в обективна невъзможност да се защити. Сочи, че при наличната неяснота на вмененото нарушение не е възможно да се прецени дали наложеното наказание е съответно по тежест. На последно място се позовава на злоупотреба с право от страна на работодателя при издаване на процесната заповед, тъй като тя била издадена не с цел да превъзпита служителя да спазва вътрешния трудов ред, а за да накаже същия поради отказа му да приеме предложение за прекратяване на трудовия договор по взаимно съгласие. В тази връзка твърди, че на 17.03.2023г. е била извикана от изпълнителния директор на ответното дружество, заедно с други служители, където са им били отправени заплахи със силовите структури в държавата във връзка с достъпа до посочения документ, и за да няма последствия, изпълнителният директор им е раздал бланки с предложение за прекратяване на трудовите договори по взаимно съгласие. С оглед на всичко изложено ищецът моли съда да отмени обжалваната

заповед № . от 23.03.2023г., издадена от изпълнителния директор на ответника „А., както и да й бъдат присъдени разноски за производството.

Ответникът „А. е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, с който оспорва предявения иск. Твърди, че съгласно доклад с вх. № .г. на ръководител на отдел „Мрежова информационна сигурност“ във връзка с регулярна проверка е установено, че на 14.03.2023г. ищцата е достъпила и преглеждала документ чрез система „Акстър Офис“, без да е имало необходимост от това. Оспорва, че за периодите от м.февруари 2022г. до м.септември 2022г. ищцата е замествала служителя, натоварен с функции, свързани с изготвяне на протоколи от заседанията на Съвета на директорите. Признава, че такива функции ищцата е изпълнявала за периода от 08.07.2022г. до 12.07.2022г., както и от 10.03.2023г. до 13.03.2023г. На 14.03.2023г. ищцата вече не е замествала секретаря на СД и не е имала задължение да преглежда документи във връзка с тази дейност, поради което не е имало необходимост от запознаване със съдържанието на документ с рег. № .г. Твърди, че във връзка с два други доклада е установен нерегламентиран достъп до документи от страна на ищцата и за периодите от 15.09.2022г. до 31.12.2022г. и от 01.01.2023г. до 15.03.2023г., без ищцата да е имала служебно задължение или да й е била възложена конкретна задача. Оспорва ищцата да не е била запозната със съдържанието на Заповед № .г., която касаела всички служители и била изпратена до тях, включително била насочена към ищцата, което било видно от деловодната програма. Във връзка с всички изготвени доклади от ищцата били изисквания писмени обяснения, едно от което било за процесния случай. Счита, че заповедта е издадена от лице, носител на работодателска власт, съдържала всички изискуеми реквизити за индивидуализиране на нарушението от обективна и субективна страна, времето на извършването му, нарушителят, вида на наказанието и правното основание. Твърди, че е спазена процедурата по налагане на дисциплинарното наказание – ищцата е била поканена да даде писмени обяснения, а наказанието било наложено в сроковете по чл. 194 КТ. Счита, че е спазил и принципът на справедливост при определяне на наказанието, като същото е съответно на извършеното нарушение, и преди налагането му работодателят е взел предвид дадените от ищцата обяснения. Твърди, че съгласно Правилника за реда и организацията на документооборота, действащ при ответника, документите се насочват към определени лица, а в случая конкретният документ не е бил насочен към ищцата. Счита, че извършването на вмененото нарушение е доказано при провеждане на дисциплинарната процедура и доводите по оспорването й от ищцата са формални.

В тежест на ищеца по предявения иск е да докаже съществуването на трудово правоотношение между страните и налагането на дисциплинарно наказание с процесната заповед, както и фактите, на които основава твърденията си за злоупотреба с право – че на 17.03.2023г. е била извикана от изпълнителния директор на ответното дружество, заедно с други служители, където са им били отправени заплахи със силовите структури в държавата във връзка с достъпа до посочения документ, и за да няма последствия, изпълнителният директор им е раздал бланки с предложение за прекратяване на трудовите договори по

взаимно съгласие, като единствената цел с която е наложено процесното наказание е било да бъде наказана от работодателя заради несъгласието ѝ за прекратяване на трудовоправната връзка по взаимно съгласие.

В тежест на ответника е да докаже, че е спазил предвидената в закона процедура за налагане на дисциплинарно наказание с мотивирана писмена заповед, издадена от компетентен орган, в рамките на преклузивния срок по чл. 194, ал. 1 КТ, че е изискал обяснения от работника преди налагане на наказанието и е обсъдил същите, че е съобразил тежестта на нарушенията с тази на наложеното наказание, както и че ищцата е извършила вмененото ѝ нарушение – като не е имала право за това във връзка със служебните ѝ задължения или конкретно поставена задача е достъпила с рег. № .г., респективно твърденията си че достъпът до документи съгласно Правилника за реда и организацията на документооборота, действащ при ответника, става чрез насочване на документите към определени лица, а в случая конкретният документ не е бил насочен към ищцата, че е свел до знанието ѝ съдържанието на Заповед № .г. преди налагане на наказанието.

ОБЯВЯВА за безспорни и неподлежащи на доказване между страните на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК обстоятелствата, че ищцата е работила при ответника през процесния период по трудово правоотношение, възникнало въз основа на трудов договор № .г., че на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ със заповед № . от 23.03.2023г., връчена на 23.03.2023г., че за периода от 10.03.2023г. до 13.03.2023г. ищцата е замествала служителя, натоварен с функции, свързани с изготвяне на протоколи от заседанията на Съвета на директорите.

УКАЗВА на ответника на основание чл. 146, ал. 2 ГПК, че не сочи доказателства за твърденията си в Правилника за реда и организацията на документооборота, действащ при ответника, достъпът до конкретни документи да става чрез насочване на документите към определени лица, а в случая конкретният документ не е бил насочен към ищцата, че е свел до знанието ѝ съдържанието на Заповед № .г. преди налагане на наказанието.

Страните са направили доказателствени искания, които считат относими към установяване на останалите факти, за които носят доказателствена тежест, а относно доказателствената им стойност съдът дължи произнасяне с решението.

ПРИКАНВА страните към използване на способите на медиацията за решаване на спора чрез взаимни отстъпки, като им указва, че към СРС работи Център за спогодби и медиация (ЦМС), като повече информация и връзка с координаторите на програма „Спогодби“ може да се получи на адреса на центъра: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, стая 204, както и на телефон: 02/8955 423 – координатор М. или на електронна поща: spogodbi@srs.justice.bg. Съдът разяснява на страните и че съдебна спогодба може да се постигне във всяко положение на делото, като в този случай се събира държавна такса в по-нисък размер, съответно половината от внесената държавна такса се връща на ищеца на основание чл. 78, ал. 9 ГПК.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____